

[Rimstad.]

byrder, men ud fra den sammenhæng, der er i produktionsproblemerne, er det hele produktionen, der skal gå fri.

Vi vil heller ikke gå med til, at midlertidige afgifter rammer tilfældigt eller med tilbagevirkende kraft, eller at sådanne afgifter kommer til at indvirke på beskæftigelsen eller på anvendelsen af allerede foretagne investeringer.

Vi har derimod ikke indvendinger imod, at de såkaldte afgiftsskatter øges, men vi tror, at det er begrænset, hvad der her kan hentes, fordi denne beskatning har nået et punkt, hvor et yderligere tryk vil virke salgshæmmende.

Vi er i øvrigt forbavsede over, at der fra regeringens side ikke er fremkommet forslag om forhøjelse af licensen på fjernsyn samtidig med forslagene om takstforhøjelserne i DSB og postvæsenet, og vi er også forundrede over, at der ikke er fundet en udvej for beskatning af de stærkt valutaforbrugende selskabsrejser. Vi er klar over, at en almindelig beskatning af turistrejser kan støde på vanskeligheder med hensyn til vore internationale aftaler, men for de særlige selskabsrejser burde denne afgift være mulig.

Om nogle af de enkelte lovforslag skal jeg i øvrigt anføre følgende.

Lovforslagene om afgifter på vin og tobak, der omfatter forlængede og nye afgifter på tilsammen ca. 200 mill. kr., kan vi tiltræde, selv om vi finder, at man kunne have fundet en anden byrdefordeling mellem vin og spiritus, således at spiritusbeskatningen var blevet øget noget og vinafgiften tilsvarende lettet.

Vi kan også gå med til en forhøjelse af vægtafgiften på personmotorkøretøjer og kombinerede køretøjer, hvilket vil indbringe 140 mill. kr., men vi vil ikke under nogen omstændigheder være med til en forhøjelse af benzinafgiften, hvis virkninger vil blive produktionshæmmende.

Ud fra de samme betragtninger kan vi heller ikke medvirke til en forøgelse af omsen, fordi en yderligere 1 pct. omsætningsafgift vil medføre så stor en uro i prisdannelsen, at produktion og beskæftigelse på en række områder kan lide skade derved i et omfang, som ikke står i forhold til det, som afgiften kan indbringe midler-

tidigt inden for det tidsrum, efter hvilket merværdiafgiften har mulighed for at komme ind i billedet. Heller ikke afgifterne på guld- og sølvvarer vil vi støtte, fordi de efter vor opfattelse rammer alt for tilfældigt.

Om afgiften på annoncer vil jeg gerne gøre lidt flere bemærkninger. Selv om man uden videre kan finde en sammenhæng mellem reklamering i al almindelighed og en uønsket forbrugsudvidelse, en sammenhæng, som dog måske er mindre stærk, end man umiddelbart vil være tilbøjelig til at tænke sig, så ønsker vi dog ikke inden for vort parti, at netop annoncer af samtlige reklamemedier skal være afgiftsbelastede. For det første er annoncer jo på ingen måde altid ensbetydende med reklame. De meget store annoncegrupper, der drejer sig om boliger, stillinger, enkeltkøb og enkelt salg, personlige annoncer og en lang række andre, opfylder samfundsmæssigt funktioner, som det vil være helt urimeligt at beskutte, fordi man af forbrugshæmmende grunde vil gøre reklamer afgiftspligtige. Heller ikke annoncer med reklame for statsministerens toldfri tanker bør vel belægges med nogen afgift, men hertil kommer videre, at annoncer med reklamesigte så hyppigt har en forbrugsoplysende opgave, at en afgift på sådanne måtte kalde store betænkeligheder frem. Vort parti vil derfor heller ikke støtte dette forslag, som efter vor opfattelse er et af dem, der antyder den virkelige rådvildhed hos regeringen.

Heller ikke lovforslaget om elektricitetsafgiften kan vi støtte. Det er jo først og fremmest en afgift på produktionen, der her er tale om, og jeg kan forsikre den højtærede finansminister om, at det ikke er afgifter, som vil beskære konkurrenceevnen, vi i øjeblikket har brug for. Det skal indrømmes, at den danske industri har været betydelig dygtigere til at planlægge og rationalisere, end f. eks. den danske regering har været det, heldigvis, og det er en meget væsentlig grund til, at vi har haft den betydelige eksportstigning, som vi havde sidste år.

Men der er et forhold, der rider industrien som en mare, og det er udligningen af de stadig stigende lønninger i alle de mange tilfælde, hvor priserne på grund af konkurrencen ikke kan følge med op. Det gælder